

el Periòdic BUSINESS

L'ACTUALITAT ECONÒMICA DEL PRINCIPAT

Jaime Mesas
Pàg ► 2

Consultori fiscal

Pere Brachfield
Pàg ► 3

La morositat va augmentar a Espanya tot i la bona marxa de l'economia

Visió estratègica global per al 2019

Alex Fusté
@AlexfusteAlex

Economista en cap
del Grup Andbank

La nostra visió estratègica global per a la inversió en els diferents actius i àrees geogràfiques el 2019 sobre la base del context econòmic que esperem.

Als Estats Units, moderació del creixement fins al 2,3 %, amb dues pujades de tipus d'interès per part de la Fed durant la segona meitat de l'any. L'actual discurs de Powell (Fed), posant en pausa el cicle d'enduriment monetari, em recorda al que la presidenta Yellen va fer a la segona meitat del 2015, quan va anunciar una relaxació monetària que immediatament va donar peu a una relaxació dels tipus hipotecaris. Això va derivar en una reactivació de l'activitat immobiliària, l'economia i els mercats financers durant la primera meitat del 2016. El que va permetre a Yellen tornar a normalitzar (pujar) tipus d'interès. Crec que podríem reviure la mateixa experiència.

A Europa tenim un posicionament negatiu davant la renda fixa i moderadament positiu davant la renda variable. A Espanya, després d'una acusada pujada de la prima de risc, l'Ibex 35 ofereix

cert potencial alcista. A la Xina la guerra comercial continua sent el risc principal i a l'Índia esperem un impacte macroeconòmic del sector Fintech amb el canvi cap a un complet sistema de pagament digital. Per l'Amèrica llatina, la determinació reformista del ministre Guedes al Brasil serà la clau per donar continuïtat a les pujades en el preu dels actius brasilers. Som constructius en aquest apartat. Les economies satèl·lit del Brasil (com l'Argentina) es poden beneficiar. Per Mèxic tenim una visió més prudent, donada la tendència de López Obrador de fer us de referèndums per decidir qüestions fiscals amb capacitat de deteriorar les mètriques públiques.

RENDA VARIABLE

Els marges empresarials als EUA estan prop dels seus màxims del cicle. Això, que sol ser senyal de maduresa, no exclou que els beneficis no puguin anar a més. En conseqüència, el mercat tendeix a castigar a les empreses que defraudin les expectatives. La nostra visió per al S&P 500 és Neutral-Positiu amb punt mitjà raonable en els 2.800 punts i sortida en 3.080.

Stoxx 600 Europe: POSITIU, Punt mitjà justificable en 370; sortida: 407. IBEX: POSITIU: Punt mitjà: 9.600; sortida: 10.500. Mercats emergents: POSITIU.

Passa a la pàgina següent

Pàg ► 4

Standard & Poor's referma el ràting d'Andorra

Destaca la feina feta en relació al blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme

Pàg ► 4

Continua la tendència de creixement de de les societats que es troben actives

Andorra la Vella és la parròquia on s'adscriu el màxim nombre, seguida per Escaldes-Engordany

Pàg ► 4

Increment del 3,2% del número de permisos de residència i treball

En el tram final de l'any hi havien 35.220 autoritzacions en vigor d'aquestes característiques

Pàg ► 4

La incidència dels carburants deixa l'IPC del 2018 en el 0,7%

A Espanya és de l'1,2% i a França de l'1,6%, el mateix percentatge que a la UE

Amb el nostre Pla de Pensions,
el pas del temps mai us serà tan rendible

Andbank presenta el **Pla de Pensions** com la millor alternativa d'estalvi a llarg termini, al servei del petit estalviador.

Informe-vos-en a qualsevol de les nostres oficines o consulteu
www.andbank.com/andorra

ANDBANK
Private Bankers

Ve de la pàgina anterior

Els nostres mercats preferits són Àsia ex-Japan, l'Índia, la Xina i el Brasil.

RENDA FIXA

El nostre escenari base contempla dues pujades de tipus d'interès per part de la Fed en el 2019, mostrant-se cada vegada més vigilant davant les senyals de desacceleració del creixement i disposada (com en el passat) a ajustar el biaix de la seva política davant situacions d'estrès als mercats. Ara mateix considerem el bo del Tresor nord-americà com a car, i esperariem per comprar quan assoleixi nivells de TIR del 3,25%.

A Europa, la conjuntura de desacceleració impossibilita a Draghi per normalitzar les condicions monetàries i començar a pujar tipus d'interès. Considerem que, a pesar d'això, el tipus d'interès de dipòsits del BCE haurien d'encaminar-se cap a 0% (desde el -0,40% actual), començant de forma gradual al 2019. Pel que fa als estímuls (programa d'expansió quantitativa) aquest ja ha vençut, el que significa que els actius de renda fixa ja no rebran el suport necessari per mantenir els preus actuals. El nostre objectiu per al Bund està en el 0,9%. Mantenim la cautela davant el deute de països perifèrics de la zona euro, el nivell de valoració dels quals considerem excessiu. En quant a la renda fixa de països emergents, després de la correcció de 2018, preveiem un bon comportament de cara al 2019, afavorits per un dolar més calmat i una Fed més relaxada que farà que els actius de mercat monetari en dolar deixin d'actuar com a aspiradores de capital.

DEUTE CORPORATIU

Els diferencials del deute corporatiu semblen excessivament comprimits,

sobretot entre els valors de menor ràting amb categoria especulativa (B- i CCC), la prima de risc de la qual ronda mínims històrics en l'actualitat. El segment amb ràtings de categoria especulativa (HY), tibet pel fort interès dels inversors pels rendiments i pels diferencials en els mercats de renda fixa, sembla bastant ajustat en comparació amb el de categoria d'inversió (IG). Mantenim l'actitud negativa davant el deute corporatiu en euros. Ens mostrem una mica menys negatius en quant al deute corporatiu en dòlars. Tot i això, també esperem ampliacions en les diferencials. Millor esperar a nivells més atractius per comprar deute d'empreses.

DIVISES

Les monedes de reserva del G4 (ex-USD) van continuar amb la seva tendència d'extensió en les posicions curtes als mercats de derivats. És curiós com la recent volatilitat del mercat a la part final del 2018 no va provocar un canvi en aquesta tendència i aquestes monedes no van actuar com a monedes de reserva (a excepció del Yen japonès, que sí ha rebut suport per part del capital japonès repatriat, però ha estat ja al 2019). Amb

El dòlar segueix sent el principal beneficiari en l'acumulació de posicionament, sobretot contra l'euro i el franc suís

tot, el dolar continua sent el principal beneficiari en l'acumulació de posicionament, principalment contra el franc suís i l'euro (que s'estan venent). Continuem afavorint el dolar enfront de l'euro a llarg termini, la lliura enfront del dolar i

el franc suís enfront de l'euro.

MATÈRIES PRIMERES

Energia: Neutral. Estimem per al cru West Texas un preu justificable per factors fonamentals entorn de 50 dòlars

per al WTI. Alguns factors podrien mantenir els preus del petroli deprimits el 2019: l'aliança rus-saudita enfronta una dura prova; una previsible moderació de la demanda i una oferta de cru iranià que podria superar l'esperat.

Consultori fiscal

Jaime Mesas

Aquesta setmana volem compartir amb els lectors la Consulta Vinculant número CV0127-2018, del 20 de juliol del 2018, del Departament de Tributs i de Fronteres (d'ara en endavant, DTF) en relació amb la tributació als efectes de l'Impost General Indirecte (d'ara en endavant, IGI) dels dividendes en espècie.

Una de les operacions plantejades en la Consulta anteriorment esmentada és la distribució de dividendes en espècie per part d'una Societat tant al consultant com al seu pare, atenent al seu percentatge actual de participació en el capital social de dita entitat. En aquest sentit, els dividendes en espècie consistirien en immobles actualment afectes a l'activitat de la Societat, els quals en el moment de fer l'operació, passarien a estar afectes a l'activitat econòmica d'arrendament dels socis.

En relació amb la qüestió sobre la possibilitat de considerar la distribució de dividendes en espècie, que consistiran en immobles afectes a l'activitat econòmica de la Societat, com un fet subjecte a l'IGI, el Decret legislatiu del 5-04-2017 de publicació del text refós de la Llei 11/2012, del 21 de juny, de l'Impost General Indirecte (d'ara en endavant, IGI), a l'article 4, sobre el fet generador de l'impost estableix el següent: «Estan subjectes a l'impost els

lliuraments de béns i les prestacions de serveis realitzats en el territori andorrà per empresaris o professionals a títol oneros, amb caràcter habitual o ocasional, en el desenvolupament de la seva activitat econòmica, amb independència de la finalitat o dels resultats perseguits en l'activitat econòmica o en cada operació en particular».

Així mateix, la mateixa normativa, a l'article 8, defineix les operacions que s'assimilen a lliuraments de béns:

«Article 8. Operacions assimilades al lliurament de béns

Es consideren operacions assimilades al lliurament de béns a títol oneros l'autoconsum de béns. A l'efecte d'aquest impost, es considera autoconsum de béns les operacions següents fetes sense contraprestació:

[...]

- La transmissió del poder de disposició sobre béns corporals que integren el patrimoni empresarial o professional de l'obligat tributari.

[...]

Vistos els preceptes esmentats i que els dividendes en espècie consistirien en immobles que estan afectes a l'activitat econòmica de la Societat, si l'entitat que distribueix els dividendes té la consideració d'empresari als efectes de l'IGI, tal com preveu l'article 5 del TRLIGI, es produirà el fet generador de l'impost, i per tant, la Societat haurà de repercutir-lo.

Pel que fa a la qüestió sobre la determinació de la base de tributació de l'impost en la distribució de dividendes en espècie, el TRLIGI, a l'article 48.5, referent a les regles especials per de-

terminar la base de tributació, expressa que:

«Article 48. Base de tributació. Regles especials

5. La base de tributació no pot ser inferior a la que resultaria d'aplicar el valor normal de mercat, excepte que l'impost addicional que s'hagués hagut de repercutir fos plenament deduïble per el destinatari de la operació, en els següents supòsits:

a) Quan hi ha vinculació entre les parts que intervenen en una operació segons el que disposa la legislació relativa a l'Impost sobre Societats.

b) Els lliuraments de béns i prestacions de serveis entre una empresa, grup d'empreses o professionals i els seus empleats.

c) Els lliuraments de béns immobles. Als efectes d'aquesta llei s'entén per «valor normal de mercat» el que hagi estat acordat en condicions normals entre parts independents en transaccions o negocis jurídics idèntics o si-

milars.

En relació als béns immobles la comprovació de valors es realitzarà d'acord amb el que s'estableix a aquests efectes la llei de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials Immobiliàries de 29 de desembre del 2000».

Tal com es desprèn del precepte esmentat, la base de tributació de l'impost es correspondrà amb el valor de mercat dels béns immobles. Tanmateix, aquest valor podrà ser diferent si el destinatari pot aplicar plenament el dret a la deducció de les quotes suportades derivades d'aquesta operació.

Amb referència a la qüestió, sobre la possibilitat dels socis de deduir les quotes l'IGI suportades per l'adquisició dels immobles, el TRLIGI, a l'article 61.1 disposa el següent: «Els obligats tributaris poden deduir les quotes de l'impost que hagin suportat en la adquisició de béns o serveis rebuts relacionats amb el desenvolupament de les seves activitats econòmiques».

La mateixa normativa, a l'article 63.1, preveu el següent: «Els empresaris o els professionals no poden deduir les quotes de l'impost suportades o satisfetes per les adquisicions o les importacions de béns corrents o serveis que no s'afectin de manera exclusiva a la seva activitat empresarial o professional subjecta a l'impost. En qualsevol cas sí que podran deduir les quotes suportades en relació amb la seva activitat empresarial o professional efectuada fora del territori d'aplicació de l'impost i que haurien donat dret a deducció si s'haguessin efectuat dins el mateix territori».

Per tant, si el consultant i el seu pare tenen la consideració d'empresaris als efectes de l'impost i els béns adquirits estan afectes a la seva activitat econòmica, podran deduir les quotes suportades derivades de l'operació esmentada en la consulta. No obstant això, pel que fa a les quotes de l'impost suportades per adquirir béns d'inversió que s'utilitzin en tot o en part en el desenvolupament de les activitats empresarials, els adquirents hauran d'acreditar el seu grau d'utilització per qualsevol mitjà de prova admès en dret, tal com preveu l'article 63.2.c del TRLIGI.

En el cas que el consultant i el seu pare en el moment d'adquirir els immobles no tinguin la consideració d'empresari als efectes de l'impost, serà d'aplicació el contingut de l'article 67.5 de la mateixa normativa, i en conseqüència, podran deduir les quotes suportades abans del moment en què inicien l'activitat econòmica en funció de l'afectació dels immobles a les seves activitats econòmiques, tenint en compte que l'afectació haurà de venir modulada en funció del temps transcorregut des de la seva adquisició. Als efectes d'aquest impost, la vida útil dels béns immobles s'estableix en deu anys.

La morositat va augmentar a Espanya tot i la bona marxa de l'economia

Pere Brachfield

CEO de Brachfield Credit & Risk Consultants

A Espanya hi ha normes legals que regulen els terminis de pagament. La «Llei 3/2004, de 29 de desembre, per la qual s'estableixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials després de la reforma de la Llei 11/2013, de 26 de juliol imposa que el termini de pagament serà de trenta dies naturals després de la data en què té lloc l'acceptació o verificació dels béns o serveis, fins i tot encara que la factura o sol·licitud de pagament s'hagués rebut amb anterioritat a l'acceptació o verificació. D'altra banda, la norma estableix que els terminis de pagament no podran ser ampliat mitjançant pacte de les parts per sobre dels seixanta dies naturals. En conseqüència, la Llei 11/2013 de 26 de juliol manté la norma imperativa que prohibeix taxativament la possibilitat d'allargar els períodes de cobrament més de seixanta dies des del lliurament dels béns basant-se en el principi de llibertat contractual.

Val la pena assenyalar, que la Llei 3/2004, no és una particularitat legislativa espanyola, sinó que és el resultat de la transposició de la Directiva 2000/35 / CE del Parlament Europeu i del Consell. Els principals objectius d'aquesta Directiva europea eren: primer, incentivar les empreses privades i les administracions públiques a respectar els terminis de pagament en les operacions comercials; segon, evitar la imposició de terminis excessivament dilatats per part de les grans empreses als seus proveïdors; i tercer harmonitzar de forma indirecta les diferents pràctiques de pagament dels Estats de la UE, marcant un termini de pagament de referència de trenta dies -que és obligatori per defecte en cas d'inexistència de pacte exprés- per a la liquidació de les operacions mercantils entre empreses. Tot retard en relació amb aquest termini donarà dret automàticament als creditors a percebre interessos de demora. També tindran dret a reclamar els interessos moratoris quan els deutors es retardin en pagar la factura un cop vençut el termini contractual.

No obstant això, una vegada que han passat més de catorze anys de l'entrada en vigor de la llei antimorositat, Espanya segueix patint un problema crònic de falta de respecte als terminis màxims de pagament en les operacions comercials.

Un estudi publicat per INFORMA D & B patentitza que el període mitjà de pagament dels crèdits comercials a Espanya s'ha incrementat fins a 87 dies en el tercer trimestre del 2018, fet que suposa un increment de 3 dies respecte a l'any anterior. En conseqüència, aquest termini mitjà de pagament està molt

per sobre dels seixanta dies que és el termini màxim que permet la norma.

A més, els resultats de l'últim Baròmetre de Pràctiques de Pagament difós per l'asseguradora Crèdit i Caució, un 65% de les empreses espanyoles s'han vist afectades de manera significativa per la morositat en els últims dotze mesos. A més, el 88% de les empreses espanyoles pateix en major o menor mesura la morositat dels seus clients. El retard en els pagaments és lleugerament més freqüent entre clients nacionals (el 89%) que de compradors estrangers (el 86%). La proporció de factures en mora se situa en el 44% del

total. La diferència entre factures en mora de clients nacionals (45%) o estrangers (43%) és poc significativa. Els retards més estesos es van registrar en els sectors de construcció i béns de consum durador. La principal causa de la morositat dels clients nacionals és la insuficient disponibilitat de fons (46%), seguida del finançament a costa del proveïdor (35%). En el cas dels clients estrangers, la morositat es deu a la complexitat del procediment de pagaments (29%) i les ineficiències del sistema bancari (24%).

Segons l'esmentat estudi de Crèdit i Caució, les conseqüències d'aquestes

demores en la liquidació de les factures vençudes són negatives per a la bona marxa del tràfic mercantil, ja que, per gestionar l'impacte negatiu de la disminució del flux de caixa, el 22% de les empreses espanyoles afectades per la morositat dels seus clients ha posposat o incomplert els pagaments amb els seus propis proveïdors. El 20% dels negocis perjudicats ha perdut notables ingressos a causa dels retards en pagaments dels seus clients. Si hi ha una cosa pitjor que suportar un retard en el pagament d'una factura vençuda, és patir la pèrdua per resultar incobrable un crèdit comercial. L'informe de Crè-

dit i Caució va revelar que la taxa de factures incobrables se situa a Espanya en l'1,5%. Aquesta xifra per si sola no ens diu molt, però en comparació amb el nostre entorn de la UE, és lleugerament per sobre de la mitjana d'Europa Occidental (1,3%). Els comptes incobrables es van originar amb més freqüència en clients dels sectors de productes químics, construcció, béns de consum durador i serveis.

En la meua opinió, la millor explicació del fracàs de la Llei 3/2004, de 29 de desembre, de mesures de lluita contra la morositat en operacions comercials és la manca d'un règim d'infraccions i de sancions, deguda a la inexistència d'un interès polític en implementar els preceptes instaurats per aquesta Llei. Aquesta absència de mesures coercitives per fer complir els preceptes disposats en la llei antimorositat ha provocat la seva ineficàcia en la realitat empresarial.

Com a exemple recent de voluntat política favorable a la lluita contra la morositat i al control legal dels terminis de pagament, tenim el cas dels polítics xilens; el president xilè Sebastián Piñera, acaba d'aconseguir la promulgació de la denominada «Llei de Pagament a 30 dies» que beneficiarà més d'un milió de micro, petites i mitjanes empreses i per a més de quatre milions de persones que depenen econòmicament al voltant d'elles. El projecte havia estat anunciat pel president Piñera el juliol de 2018 després que aquest mandatari sostingués una trobada amb representants de les petites i mitjanes empreses xilenes, que el van instar a prendre mesures legals per escurçar els terminis de pagament a les pimes. Aquesta era una de les principals demandes dels emprenedors i de les pimes xilenes: que les grans empreses no abusessin i els paguessin en un termini més breu de l'acostumat. Vall la pena assenyalar que, el desembre de l'any passat, el projecte de «Llei de Pagament a 30 dies» va complir el seu últim tràmit legislatiu i va obtenir 110 vots a favor, només 26 en contra i una abstenció, de manera que va ser aprovat per la Cambra de Diputats, quedant així ja es podrà promulgar i convertir-se en llei.

Amb la promulgació de la nova norma, el president de Xile busca garantir als petits i mitjans empresaris del seu país el pagament en un lapse d'un mes, temps que abans es podia estendre fins a 120 dies. No obstant això, la norma jurídica tindrà un termini de transició per anar reduint progressivament el termini màxim de pagament que evolucionarà dels 60 dies als 45, per arribar als 30 dies d'aquí a dos anys, que serà el termini de pagament legal definitiu. Així mateix, la llei nova instaura l'aplicació d'interessos moratoris per cada dia d'endarreriment en el pagament de la factura i una penalització per la mora. Cal assenyalar que aquesta llei exigirà les mateixes condicions de pagament tant per al sector privat com per al públic. A més, l'incompliment sistemàtic dels terminis disposats en la nova llei es considerarà com una pràctica de competència deslleial i se sancionarà com a tal.

El president xilè ha aconseguit que en la llei s'estableixi la «guia de despatx electrònic obligatòria» (un albarà electrònic amb efectes legals) que és un nou sistema de control que permet generar una data àncora per al pagament de les factures i controlar que els compradors compleixin amb el termini de pagament legal. Piñera va declarar amb orgull que la tecnologia permetrà tenir un control molt al dia, en línia i molt exigent, perquè aquesta llei es compleixi, i als petits, micro i mitjans empresaris se'ls pagui en forma oportuna, dins el termini de 30 dies.

Standard & Poor's referma la qualificació d'Andorra en BBB/A-2

L'agència de qualificació valora els progressos del Govern en l'alineació amb els estàndards internacionals

L'agència de qualificació Standard & Poor's (S&P) va publicar la nota en què reafirma la qualificació d'Andorra en BBB/A-2 i manté la perspectiva estable. Així ho va comunicat el Govern a través d'un comunicat. En la nota, es va valorar positivament els importants progressos assolits pel Govern en l'alineació amb els estàndards internacionals i concretament la transposició de normativa europea en relació amb el blanqueig de capitals i finançament del terrorisme i del sistema financer.

Aquesta qualificació reflecteix que l'activitat econòmica del país, juntament amb un rendiment fiscal sòlid, s'equilibra amb el risc de la grandària del sistema financer andorrà. Així mateix, l'agència va destacar el sòlid marc fiscal i els desenvolupaments econòmics positius, que consideren que permetran mantenir la posició d'actius nets durant el 2019 i el 2020.

D'altra banda, l'agència també va considerar que les eleccions generals d'enguany podrien retardar la conclusió de les negociacions amb institucions internacionals, com l'acord d'associació amb la UE o el Fons Monetari Internacional (FMI), tot i que s'espera que el proper executiu continuï amb aquests processos.

De fet, van assenyalar que completar les negociacions amb la UE i amb l'FMI podria suposar una millora del ràting d'Andorra, ja que l'accés a l'FMI permetria accedir al finançament puntual en cas de crisi. Així mateix, una mi-

Destaca la solidesa del marc fiscal del Principat i els desenvolupaments econòmics positius

llora en la disponibilitat de dades estadístiques també repercutiria positivament en les qualificacions de l'agència i, en aquest sentit, també han fet una bona valoració dels esforços del Govern per reforçar els seus serveis estadístics i l'aprovació del Pla estadístic 2019-2021.

En canvi, han posat en relleu que un rendiment de l'economia per sota de

les expectatives o l'augment dels riscos del sistema financer portarien a una baixada del ràting. Finalment, en la nota també es va valorar de manera molt satisfactòria l'anunci de l'eliminació d'Andorra de la llista de jurisdiccions no cooperatives fiscals i la ratificació que els règims especials d'Andorra no es poden considerar perjudicials.

La meitat de les societats andorranes són de responsabilitat limitada

L'any 2017 es va tancar amb 10.077 societats actives inscrites en el Registre de Societats Mercantils, cosa que representa 633 societats addicionals respecte a les que hi figuraven a finals del 2016 (9.444 societats actives), és a dir, un creixement anual del 6,7%. S'observa que, des de l'any 2012, la tendència de creixement de societats actives és molt positiva, establint-se el darrer any. Pel que fa a la creació de societats, des de l'any 2013, ha tingut una tendència de creixement negatiu fins arribar, l'any 2017, a 778 societats creades, el 12,2% en comparació de l'any anterior, en el qual se'n van crear 886. Finalment, pel que fa al nombre de societats cancel·lades, l'any 2017 se'n van dissoldre 145, xifra que suposa un augment del 9,8% en comparació de l'any 2016, exercici en el qual se'n van dissoldre 132.

Andorra la Vella és la parròquia on s'adscriu el màxim nombre de societats actives, amb un total de 4.178 (el 41,5% del total) i amb una variació interanual del 5,5% (+217 societats). Destaca també el nombre de societats actives a la parròquia d'Escaldes-Engordany, amb 1.813 societats mercantils actives (el 18,0% del total) i amb una taxa de creixement interanual del 7,1% (+120 societats).

Pel que fa a la forma jurídica de les societats actives, el 50% van estar representades per les societats de responsa-

bilitat limitada, amb un total de 5.038. Seguidament, es van situar les societats de responsabilitat limitada unipersonal, amb 3.564 (el 35,4% del total de societats actives), les societats anònimes, amb 1.151 (l'11,4% del total), i les societats anònimes unipersonals, amb 316 (el 3,1% del total).

En relació a l'any 2016, destaca tant el creixement del nombre de societats de responsabilitat limitada actives, amb una variació del 5,2%, com el creixement del nombre de societats de responsabilitat limitada unipersonals actives, amb un creixement del 11,8%. Ampliant la perspectiva temporal de la sèrie s'observa que, durant els darrers vuit anys, ha predominat el nombre de societats de responsabilitat limitada actives, amb una elevada estabilitat al llarg dels anys.

En canvi, el nombre de societats de responsabilitat limitada unipersonal presenta durant aquest mateix període una clara variació positiva i supera el doble de les societats actives de l'any 2010. La societat de responsabilitat limitada o societat limitada és una forma jurídica mercantil de tipus capitalista, amb personalitat jurídica pròpia independent de la dels seus socis, que pot estar integrada per una persona o més. En aquesta societat el capital social és dividit en participacions socials iguals, indivisibles i acumulables, que no es denominen accions. Aquestes participacions són nominals i no poden transmetre's lliurement, ja que els socis tenen el dret d'adquisició preferent i les transmissions han de constar en un document públic.

Els permisos de residència i treball augmenten un 3,2%

Els permisos de residència i treball, a 30 de setembre del 2018, representen 35.220 de les autoritzacions en vigor, amb una variació respecte al mateix dia de l'any anterior del 3,2%. Tenien un permís de residència simple 8.084 persones. Aquestes autoritzacions augmenten respecte a l'any passat, amb una variació anual de l'1,2%. Es comptabilitzaven un total de 1.528 permisos de treball fronterer en vigor. La variació anual presenta un augment del 9%. A la mateixa data, es registraven 259 autoritzacions de treball temporal per a empreses estrangeres en vigor. Aquest tipus de permís presenta una variació anual positiva del 79,9%.

Durant el darrer trimestre de l'any s'han acordat un total de 1.279 autoritzacions inicials, amb una variació positiva respecte al mateix període de l'any 2017 del 15,7%. Pel que fa als permisos de residència i treball, se n'acorden 593 i 386 de residència simple, amb una variació anual del 3,1% i el 14,9%, respectivament. El nombre d'autoritzacions de treball temporal per a empreses estrangeres (169 autoritzacions) augmenta un 89,9% respecte al mateix trimestre de l'any 2017. Les autoritzacions en vigor a 31 de setembre del 2018 són 45.218, amb una variació anual positiva de 3,3%.

Durant el tercer trimestre del 2018, el nombre de baixes del país se situa en 191, un 13,7% respecte al mateix trimestre del 2017. Pel que fa les dades acumulades els darrers dotze mesos, el nombre total d'autoritzacions inicials és de 4.915, amb una variació positiva del 7%, i el nombre de baixes ha estat de 700 (entre octubre del 2017 i setembre del 2018), un 13,8% respecte al mateix període anterior. Les dades van ser facilitades aquest dilluns pel departament d'Estadística del Govern.

L'Índex de Preus al Consum del 2018 se situa en el 0,7%

L'Índex de Preus al Consum (IPC) del 2018 es troba en el 0,7% i el mes de novembre es va tancar a l'1,1%. Aquest descens s'explica, segons el ministre de Finances, Jordi Cinca, pel descens en el preu del petroli. «És un país molt interrelacionat econòmicament amb els seus veïns i els productes vinculats amb els carburants i el petroli hi tenen una incidència molt gran», va exposar. Cal recordar que l'any 2017 es va tancar amb un IPC del 2,6%. Pel que fa als països veïns, a Espanya l'IPC va ser de l'1,2% i a França del 1,6%, el mateix percentatge que el de la Unió Europea (UE). En referència a la inflació subjacent del mes de desembre, que és la variació de l'IPC sense tenir en consideració els productes energètics i els frescos la variació anual se situa al 0,4%, tres dècimes inferior a la variació anual de l'IPC global observat en el mateix mes, una diferència força menor a l'observada en el mes de novembre de 2018 (0,9% inflació global i 0,2% inflació subjacent). Respecte a la resta dels grups especials, cal destacar el descens dels preus dels productes petrolers respecte al mes de novembre del 2018. D'altra banda, el Govern va aprovar un decret que regularà com s'han de fer les auditories de les empreses que han de traslladar les dades per l'intercanvi automàtic d'informació.